

Compromís

per Cullera

Votem el 23 de Juliol

Després de les eleccions locals del 28M em paren pel carrer i em diuen: «enhorabona». No dubte de la sinceritat dels que m'ho diuen, però no puc evitar pensar que el resultat NO ha estat correcte, i a cada felicitació em pose més trist. M'explicaré!

Com molts han «sabut» vore, la invisibilitat del nostre col·lectiu en els últims quatre anys ens ha penalitzat molt. Evidentment la divisió ens ha penalitzat més. I, encara que hem adreçat el rumb i hem fet una campanya bona, la collita ha estat xicoteta: **només un regidor**.

Però si comparem els resultats dels partits «grans» amb el nostre la cosa és curiosa. El **PSOE** a Cullera ho tenia tot de cara. Sense oposició, amb un líder professional i amb tota la màquina comunicativa al seu favor ens ha rebenat per 7'6 a 1. Com diria algú, «es veia vindre». Encara que alguns esperàvem només un 6 a 1. El resultat del **PPCV** sí que ha estat una sorpresa. Està clar que eixa tornada dels «conservadors» (ja en parlarem de qué volen conservar!) també ha augmentat el seu vot al poble. Però quines propostes, quines idees, quina oposició han fet per multiplicar-nos el vot per 2'6. Ací és on volia arribar!

Em diu un familiar i, malgrat això, amic. «No han votado a Gema, han votado a Ayuso». Ho escric en castellà perquè ell, encara que fill, nét i rebesnét del poble, sempre parla en la llengua «important» (també en parlarem d'això un altre dia). El cas és que, com a persona coneixedora de la dreta «valenciana», el comentari és encertat. Moltes persones han votat mirant la tele i no mirant el carrer, el poble, el veïnat. I eixe sí que és un problema greu. Riu-te de les campanyes en xarxes i en el «Levante» de Jordi Mayor al costat de les d'**A3** i **T5**.

És cert que som una ciutat menuda (menys de 23.000 censats) i que fer política «de carrer», política de proximitat, és possible. També és cert que moltes persones es relacionen molt, massa, a través de les pantalles. I eixa manera de «crear lligams» no és gens saludable. Haurem de dedicar-li també un article a les pors que s'implanten des de les teles i les xarxes: «los ocupas», «los emigrantes», «los social-comunistas», «los independentistas», «los etarras»...

A quantes persones coneixeu que els hagen ocupat la casa? A quants emigrants que tinguen un comportament violent? Quants social-comunistes vos han expropiat una terra? Com vos afecta que alguns catalans voten partits independentistes? Quants atemptats ha fet **ETA** en els últims 13 anys?

El títol de l'article anava a ser «**Tots els votants (no) són iguals**». Però, realment el problema no està en el cap dels votants. El problema GRAN són els **mitjans de «comunicació»** i la seua aposta (bi)partidista.

L'exemple que millor il·lustra la dificultat de competir, amb unes «regles de joc» manipulades, el tenim en el bon tracte de molts mitjans a les martingales d'Ayuso i el mal tracte a la vida personal i professional d'Oltra. No cal explicar-ho molt, no?

Ara la qüestió és: Com hem de pensar, de parlar, d'actuar per aconseguir descolonitzar els caps de tot eixe discurs patrioter, mentider i corrupte?

Compromís per Cullera

«La justícia de part»

Sempre que «acabe» un escrit el deixo un parell de dies, o més, pendent de tancar abans d'enviar-lo a l'«Expressió». En eixos dos o tres dies em trobí al que fou alcalde de Cullera durant 14 anys, i la conversa rodà al voltant dels resultats electorals al poble i al País. És evident que no compartim ni l'alegria ni l'anàlisi, però el «llenguatge corporal» (eixa manera de dir sense paraules) em confirmà que, els d'Oltra, ho tenim quasi tot en contra i que ells, els d'Ayuso, ho tenen quasi tot a favor.

El seu argument irrefutable és que «la justícia no ha perseguit» les trampes que denuncià **Pablo Casado** i que... «pelillos a la mar». Mentre que nosaltres encara hem d'esperar que la justícia diga que l'atac contra Mónica «era una broma de mal gust».

No sé si s'entén, més enllà de les preferències ideològiques, la infinita diferència de tracte de molts mitjans entre el món dels aprofitosos i el món dels solidaris. I eixe combat desequilibrat explica gran part de la desafecció política i del cansament de moltes persones.

Però, no pot guanyar el pessimisme. No hem de resignar-nos a perdre davant un discurs tan buit, tan lleig, tan trist. Hem de millorar la comunicació de les nostres propostes i continuar «sempre a la contra» i **AVANT**.

Cal demostrar, cal demostrar-nos, que votar és una acció transformadora. Que podem canviar substancialment les relacions de poder a través del pensament, de la determinació, del VOT.

Hem d'anar a votar el **23 de Juliol** per a que la frase «per un món millor» siga, més enllà d'un desig, una realitat tangible. Votar sense dogmatismes, votar amb il·lusió, votar amb dignitat, votar solidàriament.

VOTEM!

Adrià Gomar

Cullera, 20 de Juny de 2023